

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هدلیرتو لوپس بلانچ*
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۰۹ می ۲۰۲۵

ناآگاهی ترمپ در برابر دستاورد سترگ شوروی

به یادمانه تسلیم المان نازی و فرار سیدن سالگرد پایان جنگ جهانی دوم در هشتم می ۱۹۴۵
سطح نازل آگاهی تاریخی و فرهنگی دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور پیشین [و کنونی] ایالات متحده، چنان گسترده است که
حتی از درک دیدگاه‌های رئیس‌جمهور اسبق کشورش، فرانکلین دلانو روزولت، درباره رشادت‌های ارتش و ملت اتحاد
جماهير شوروی در درهم شکستن ماشین جنگی نازی‌ها در کوران جنگ جهانی دوم نیز عاجز مانده است.
ترمپ، با همان شیوه سخنوری متکبرانۀ معهود خود، در حساب کاربری‌اش در شبکه اجتماعی Truth Social چنین
نگاشت: «بسیاری از متحدان و دوستان ما، هشتم می را به عنوان روز پیروزی گرامی می‌دارند، اما ما، با فاصله‌ای
بسیار، بیش از هر کشور دیگری برای حصول پیروزی در جنگ جهانی دوم کوشیده‌ایم. از این رو، من هشتم می را به
نام روز پیروزی در جنگ جهانی دوم و یازدهم نومبر را به نام روز پیروزی در جنگ جهانی اول اعلام می‌کنم.»
او در ادامه افزود: «ما هر دو جنگ را به پیروزی رساندیم؛ هیچ قدرتی در توان نظامی، شجاعت و نبوغ نظامی یارای
رقابت با ما را ندارد، اما ما هرگز آن‌گونه که شایسته است، این پیروزی‌ها را جشن نگرفته‌ایم. دلیل این امر، فقدان
رهبرانی است که شیوه انجام این کار را بدانند!»
در واکنش به این اظهارات، ماریا زاخارووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه، به نقل‌های قول مستند از
فرانکلین روزولت، سی‌ودومین رئیس‌جمهور ایالات متحده (۱۹۳۳-۱۹۴۵)، استناد کرد. نخست، گزیده‌ای از سخنان
وی در ۲۸ اپریل ۱۹۴۲، که در آن تصریح کرده بود: «در جبهه اروپا، مهم‌ترین رویداد، ضدحمله ویرانگر ارتش

سترگ روسیه علیه نیرومندترین قوای آلمان بوده است. نیروهای روسیه، بیش از مجموع تمامی کشورهای متحد، نیرو، هواپیما، تانک و توپخانه دشمن مشترک ما را نابود کرده‌اند و این روند همچنان ادامه دارد.»

در چهارم فبروری ۱۹۴۳، روزولت در نامه‌ای خطاب به ژوزف ستالین چنین نگاشت: «به عنوان فرمانده کل نیروهای مسلح ایالات متحده، پیروزی درخشان نیروهای تحت امر شما در ستالینگراد را که با رهبری عالی شما به دست آمد، صمیمانه تبریک می‌گویم. ۱۶۲ روز نبرد حماسی برای این شهر - نبردی که نام شما را جاودانه ساخت و با یک پیروزی قاطع به فرجام رسید که امروز تمامی مردم آمریکا آن را ارج می‌نهند - بی‌شک یکی از درخشان‌ترین اوراق تاریخ این پیکار مشترک ملت‌های متحد علیه نازیسم و پیروان آن خواهد بود.»

در نامه‌ای دیگر به تاریخ ۲۲ فبروری ۱۹۴۳، روزولت بار دیگر بر این نکته تأکید کرد: «این دستاوردها تنها از ارتشی برمی‌آید که از رهبری کارآمد، سازمادهای استوار، آموزش‌های شایسته و - از همه مهم‌تر - اراده‌ای پولادین برای درهم شکستن دشمن، به هر بهانی، برخوردار باشد... ارتش سرخ و ملت روسیه بی‌گمان نیروهای هیتلر را در مسیر شکست نهایی قرار داده‌اند و تحسین ابدی ملت ایالات متحده را به خود اختصاص داده‌اند.»

شایان ذکر است که پیش از این، رئیس‌جمهور کنونی کاخ سفید نیز اذعان داشته بود که روسیه در پیروزی و اشنگتن در آن جنگ سهیم بوده است.

اکنون این پرسش مطرح می‌شود: آیا ترمپ خاطرات روزولت را مطالعه کرده است؟ آیا مشاورانش گوشه‌ای از آن را برای او بازگو کرده‌اند؟ آیا او اساساً هیچ سند یا کتابی پیرامون آن دوره خطیر تاریخی ورق زده است؟ پاسخ، بدون تردید، منفی است.

بر اساس داده‌های رسمی، اتحاد جماهیر شوروی در جریان جنگ جهانی دوم متحمل ضایعات انسانی بی‌سابقه‌ای بالغ بر ۲۷ میلیون نفر شد و خسارات مادی غیرقابل تصویری را تجربه کرد؛ واقعیتی که گواه نقش محوری و تعیین‌کننده شوروی در غلبه بر آلمان نازی است. در مقابل، ایالات متحده ۴۱۸ هزار نفر از شهروندان خود را از دست داد و هیچ‌گونه خسارت مادی در خاک خود متحمل نشد.

نبردهای سرنوشت‌سازی که کمر ماشین جنگی آلمان را در خاک شوروی شکست، از جمله مقاومت جانانه لنینگراد (سن پترزبورگ کنونی) در برابر محاصره‌های طاقت‌فرسا که از ۸ سپتامبر ۱۹۴۱ تا ۲۷ جنوری ۱۹۴۴، به مدت ۸۷۲ روز به طول انجامید، از نقاط عطف این جنگ به شمار می‌رود؛ روزهایی که در آن، خانواده‌ها در چنگال گرسنگی و سرما جان می‌باختند، اما اراده پولادین مردم، نازی‌ها را در فتح شهر ناکام گذاشت. نبردهای مسکو (۱۹۴۱-۱۹۴۲)، ستالینگراد (ولگوگراد کنونی، ۱۹۴۲-۱۹۴۳) و کورسک (۱۹۴۳) - تنها به ذکر چند نمونه بسنده می‌شود - به دلیل اوج شجاعت و میهن‌پرستی مدافعان، در تاریخ ثبت شده‌اند.

باید به این نکته حائز اهمیت نیز اشاره کرد که در جون ۱۹۴۴، هنگامی که ارتش سرخ ضربات کوبنده‌ای بر پیکر نیروهای هیتلری وارد آورده و ابتکار عمل ستراتیژیک را از چنگال دشمن بیرون کشیده بود، متفقین غربی تصمیم به گشایش جبهه دوم از طریق عملیات نورماندی گرفتند.

این اقدام، امکان آغاز عملیات باگراتیون توسط ارتش شوروی را فراهم آورد؛ عملیاتی که به پیشروی برق‌آسا به سوی برلین و عبور از مرزهای آلمان در جنوری ۱۹۴۵ انجامید. نیروهای شوروی در عرض سه هفته، فاصله میان رودخانه‌های ویستولا و اودر را درنوردیدند و تا حدود ۶۵ کیلومتری پایتخت آلمان پیشروی کردند. با این حال، در پی ضدحمله غافلگیرانه نازی‌ها در فبروری موسوم به عملیات سولستیس (که به نبرد تانکی اشتارگارد نیز شهرت دارد)، پیشروی آن‌ها موقتاً متوقف شد و نبرد برلین به تعویق افتاد.

هیتلر، برلین را به یک دژ تسخیرناپذیر بدل کرده بود. سه خط دفاعی مستحکم پیرامون شهر احداث شده بود، تمامی معابر ورودی مین‌گذاری شده و شهر با سه برج عظیم ضد هوایی، سنگرهای بتنی، تونل‌های زیرزمینی و پناهگاه‌های مستحکم محافظت می‌شد. او برای دفاع از پایتخت، قوایی متشکل از ۴۶۰ هزار سرباز، ۱۵۰۰ تانک و ۳۳۰۰ هواپیما را گرد آورده بود.

پس از حملات هوایی و توپخانه‌ای سنگین و دوربرد، ارتش سرخ برای نخستین بار به ساختمان رایش‌تاگ یورش برد. در شامگاه ۳۰ اپریل، هیتلر دست به خودکشی زد و در ساعت ۲۱:۳۰ همان شب، نیروهای شوروی رایش‌تاگ را به تصرف خود درآوردند و پرچم پیروزی را بر فراز گنبد آن به اهتزاز درآوردند.

تنها در همین نبرد نهایی که به سقوط فاشیسم آلمان انجامید، ارتش شوروی ۴۵ هزار نفر از سربازان خود را از دست داد و ۱۷۲ هزار نفر دیگر مجروح شدند.

دست‌آورد سترگ ملت شوروی در این جنگ، افتخاری است که هیچ کشور دیگری نمی‌تواند با آن برابری کند. پس از این مرور اجمالی، تنها می‌توان امیدوار بود که روزی ترمپ اندکی با تاریخ جهان آشنا شود؛ امری که با توجه به روحیات او، ظاهراً دور از انتظار خواهد بود.

* - هِدلبرتو لوپس بلانچ، روزنامه‌نگار کوبائی و نویسنده روزنامه «خوونتود ربلده» و هفته‌نامه «اوپنیونس»

منبع: کوبا ان رسومن

۶ می ۲۰۲۵، هاونانا